

Exercicie všedního dne

6. týden – Nanebevstoupení, seslání Ducha sv.

pátek 25. 10.: Sk 1,8-12 – Budete mi svědky

Ježíš před nanebevstoupením posílá učedníky, aby mu byli v síle Ducha sv. svědky. Po nanebevstoupení se nemají pohodlně posadit a vzpomínat, jaké to bylo s Ježíšem hezké, ale silou Ducha sv. hlásat evangelium. Neuposadil jsem se ve své víře někde pohodlně ke kafi a nezapálil jsem si doutníček?

sobota 26. 10.: Mk 16,14-20 – Ty, kdo uvěří, budou provázet znamení

Asi se k tomu brání hadů do rukou a pití jedu tváříme troch skepticky. Nejde tady ale o nějaké cirkusové představení, ale ujištění, že Bůh bude s námi, když do kázání evangelia půjdeme, podobně, jako kdysi slíbil Mojžíšovi, že bude s ním, když vyvede Izrael z Egypta. Někdy se Pánem můžeme setkat jen tehdy, když vstoupíme do podobné nejistoty: „Já na to sám nemám. Budeš tedy se mnou, Pane, když do toho půjdu?“

neděle 27. 10.: Sk 1,10-14 - Svorně a vytrvale se modlili

V očekávání seslání Ducha sv. se učedníci vytrvale modlí. Ve skutečnosti už tady začali naplňovat Ježíšův příkaz hlásat evangelium. Někdy se míváme s Boží vůlí tím, že neděláme nic, někdy tím, že děláme příliš mnoho, ne z Ducha sv., ale ze sebe. Kdo ví, možná víc pro hlásání evangelia a pro církev dělá ten, kdo se opravdu modlí než ten, kdo má na kontě mnoho svých aktivit. Boží logika je jiná než naše.

pondělí 28. 10.: 1Kor 12,3-11 – Rozdílná obdarování, ale tentýž Duch

Duch sv. je zde představen jako ten, kdo rozdává různá obdarování, která mají sloužit celku, jako když malíř určuje, která barva bude kde na obraze. Naše obdarování, která každý z nás má (jaké vlastně mám já?) nejsou tím, čím by měl jeden nad ostatní vynikat, ale tím, čím by měl sloužit. A jak?

úterý 29. 10.: Řím 8,26-31 - Duch se přimlouvá nevyslovitelným lkáním

Úryvek, který nám říká prostou věc, která je ale pro nás tak těžká k pochopení: nejde o naši aktivitu, ale o Boží aktivitu. My sami se nemůžeme ani modlit. Duch sv. nám nejen přichází na pomoc v nouzi jako když dáme žebrákovi pětikorunu, ale on sám se daruje, on sám se v nás přimlouvá. Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?

středa 30. 10.: Řím 8,8-16 – Přijali jste Ducha synovství

Máme stejného Ducha sv., kterého měl Ježíš. Je to Duch synovství, stejného synovství, které má Ježíš vůči Otci. Spolu s ním jsme synové Otce, ne „něco jako synové“, ale synové spolu s Ježíšem. Když Duch sv. v Ježíši volal k Otci „Abba“, volá totéž i v nás.

čtvrtek 31.10.: Ez 37,1-15 - Údolí suchých kostí

Kéž by se s námi, mrtvolami, z nichž zbyly jen suché kosti, stalo mocí Ducha totéž!

Exercicie všedního dne

6. týden – Nanebevstoupení, seslání Ducha sv.

pátek 25. 10.: Sk 1,8-12 – Budete mi svědky

Ježíš před nanebevstoupením posílá učedníky, aby mu byli v síle Ducha sv. svědky. Po nanebevstoupení se nemají pohodlně posadit a vzpomínat, jaké to bylo s Ježíšem hezké, ale silou Ducha sv. hlásat evangelium. Neuposadil jsem se ve své víře někde pohodlně ke kafi a nezapálil jsem si doutníček?

sobota 26. 10.: Mk 16,14-20 – Ty, kdo uvěří, budou provázet znamení

Asi se k tomu brání hadů do rukou a pití jedu tváříme troch skepticky. Nejde tady ale o nějaké cirkusové představení, ale ujištění, že Bůh bude s námi, když do kázání evangelia půjdeme, podobně, jako kdysi slíbil Mojžíšovi, že bude s ním, když vyvede Izrael z Egypta. Někdy se Pánem můžeme setkat jen tehdy, když vstoupíme do podobné nejistoty: „Já na to sám nemám. Budeš tedy se mnou, Pane, když do toho půjdu?“

neděle 27. 10.: Sk 1,10-14 - Svorně a vytrvale se modlili

V očekávání seslání Ducha sv. se učedníci vytrvale modlí. Ve skutečnosti už tady začali naplňovat Ježíšův příkaz hlásat evangelium. Někdy se míváme s Boží vůlí tím, že neděláme nic, někdy tím, že děláme příliš mnoho, ne z Ducha sv., ale ze sebe. Kdo ví, možná víc pro hlásání evangelia a pro církev dělá ten, kdo se opravdu modlí než ten, kdo má na kontě mnoho svých aktivit. Boží logika je jiná než naše.

pondělí 28. 10.: 1Kor 12,3-11 – Rozdílná obdarování, ale tentýž Duch

Duch sv. je zde představen jako ten, kdo rozdává různá obdarování, která mají sloužit celku, jako když malíř určuje, která barva bude kde na obraze. Naše obdarování, která každý z nás má (jaké vlastně mám já?) nejsou tím, čím by měl jeden nad ostatní vynikat, ale tím, čím by měl sloužit. A jak?

úterý 29. 10.: Řím 8,26-31 - Duch se přimlouvá nevyslovitelným lkáním

Úryvek, který nám říká prostou věc, která je ale pro nás tak těžká k pochopení: nejde o naši aktivitu, ale o Boží aktivitu. My sami se nemůžeme ani modlit. Duch sv. nám nejen přichází na pomoc v nouzi jako když dáme žebrákovi pětikorunu, ale on sám se daruje, on sám se v nás přimlouvá. Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?

středa 30. 10.: Řím 8,8-16 – Přijali jste Ducha synovství

Máme stejného Ducha sv., kterého měl Ježíš. Je to Duch synovství, stejného synovství, které má Ježíš vůči Otci. Spolu s ním jsme synové Otce, ne „něco jako synové“, ale synové spolu s Ježíšem. Když Duch sv. v Ježíši volal k Otci „Abba“, volá totéž i v nás.

čtvrtek 31.10.: Ez 37,1-15 - Údolí suchých kostí

Kéž by se s námi, mrtvolami, z nichž zbyly jen suché kosti, stalo mocí Ducha totéž!